

OTA PAVEL

a Smrt krásných srnců

OTA PAVEL

- Žil v letech: 1930 až 1973,
- Praha, Kladenská oblast (Buštěhrad).
- Byl: prozaik, sportovní reportér, novinář,
- Žid => rodina v kon. táboře,
- nejmladší ze tří bratří.

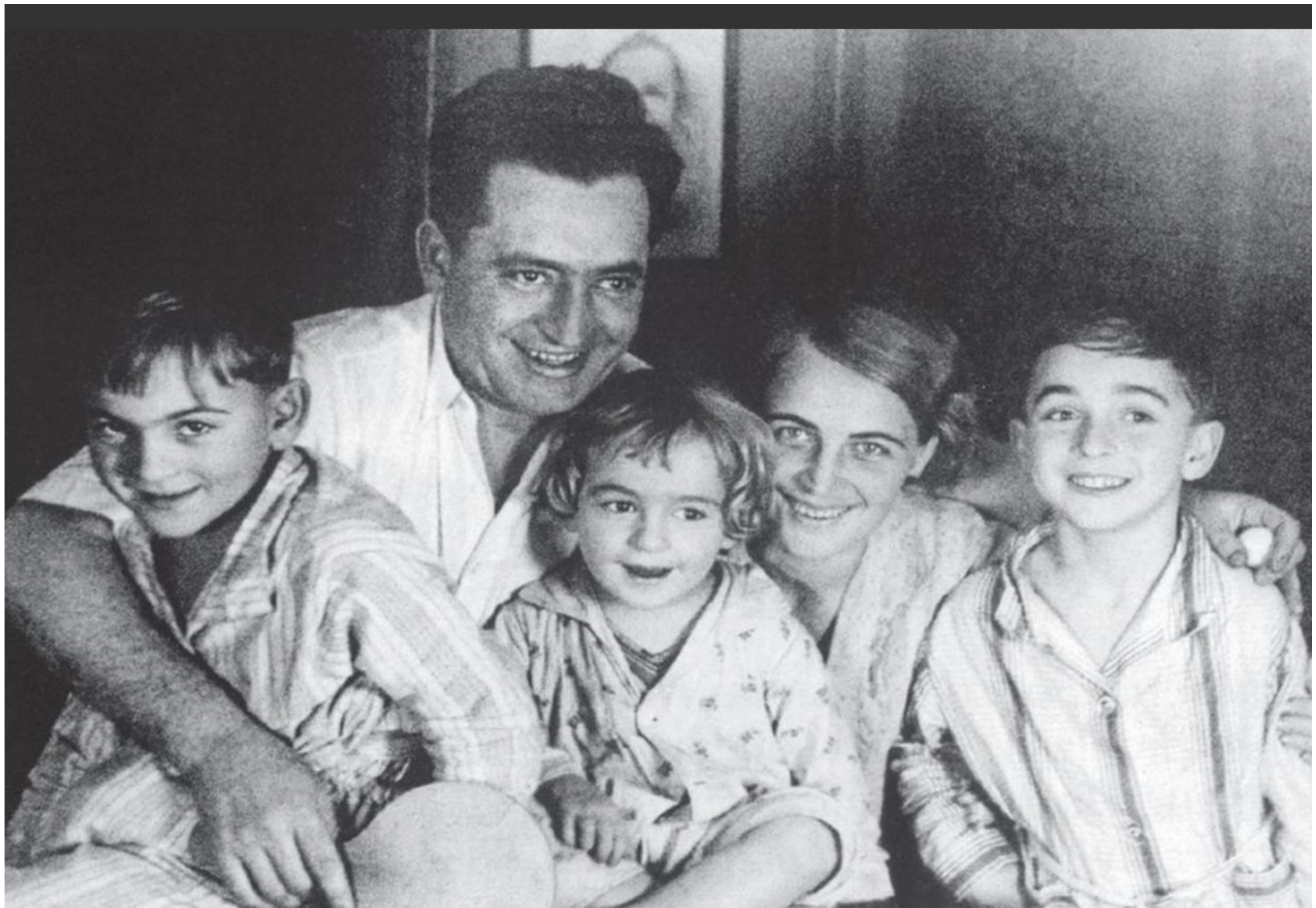

Dětství:

- narozen do rodiny Popprů jako nejmladší ze tří bratrů,
- maminka Hanna a tatínek Leo,
- během konce války vyrůstal sám s matkou,
- pracoval v uhelných dolech

ŽIVOT PO VÁLCE:

- sjednocení s rodinou,
- organizace v KSČ,
- absolvoval jazykovou a obchodní školu,
- hrál hokej pro spartu,
- na doporučení Lustiga – sportovním redaktorem v Československém rozhlasu,
- psal pro časopis Stadión - první literární pokusy

ŽIVOT PO VÁLCE:

- roku 1960 udělal maturitní zkoušku,
- doprovázel Duklu Praha do New Yorku,
- roku 1964 v Innsbrucku se u něj objevil maniodepresivní psychóza,
- odchází do invalidního důchodu,
- pobývá v psychiatrických léčebnách,
- začíná psát díla

SMRT KRÁSNÝCH SRNCŮ

- Literární druh: epika.
- Literární forma: próza.
- Literární žánr: soubor povídek.
- Varianty: beletrie, autobiografie.
- Časoprostor: třicátá až čtyřicátá léta,
- Praha, řeka Berounka, kladenská oblast, Buštěhrad, Křivokláty, ...
- Sporný vypravěč, Ich-forma.

SMRT KRÁSNÝCH SRNCŮ

- Autor v textu používá:
- jednoduchý jazyk,
- rybářský slang,
- přímé řeči,
- metonymie a přívlastky.

*“Všechny čtyři umrlčí lebky se rozchechtaly. Pak jeden z nich zmlkl a vykřikl: „Táhni, žide!“
Můj tatínek se otočil a šel zas tak vzpřímeně jako vždycky, nikdy se nikoho nebál, a ani němci ho ještě nenaučili plazit se”*

SMRT KRÁSNÝCH SRNCŮ

- Nejdražší ve střední Evropě
- Ve službách švédska
- Smrt krásných srnců
- Kapři pro Wehrmacht
- Jak jsem se střetl s Vlky
- Otázka hmyzu vyřešena
- Prase, nebude!
- Králíci s moudrýma očima

“Okupace byla všude zlá, ale v Buštěhradě snad o kousek horší. Zkáza Lidic zasáhla celý svět. Ale Buštěhrad, můj tatínek, maminka, bratři, já, my jsme viděli Lidice hořet, my jsme slyšeli Lidice přes kopec křičet, já chodil s Příhodou do školy a najednou bylo jeho místo v lavici zoufale prázdný, my tam hrávali fotbal”